

30. august 2022

I medfør af § 37, stk. 1 i Inatsisartuts forretningsorden stiller jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. Ifølge § 8 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 2 af 24. januar 2005 om ydelser ved undersøgelse og behandling uden for patientens hjemsted, kan en patient, som er i en akut livstruende tilstand, ledsages af en pårørende. Såfremt det er fostret, der er i en akut livstruende situation, og har brug for behandling udenfor sit hjemsted, anses den gravide eller fostret da som patient?
2. Kan gravide få en ledsager med til behandling jf. § 8 i bekendtgørelsen om ydelser ved undersøgelse og behandling uden for patientens hjemsted, såfremt det er fostret eller fostrene, som har brug for akut livsnødvendig behandling?
  - a. Hvis nej, hvad er årsagen da hertil?
3. Af § 8 i bekendtgørelsen om ydelser ved undersøgelse og behandling uden for patientens hjemsted, fremgår det at:

”Patienter, der transporteres til behandling udenfor hjemsted, og som befinder sig i en akut livstruende tilstand, kan endvidere ledsages af én pårørende eller nærtstående på sundhedsvæsenets regning, hvis forholdene tillader det.” (egen markering).

Hvilke forhold har den konsekvens, at gravide ikke kan ledsages af en pårørende, selvom deres foster/fostre har behov for akut livsnødvendig behandling?
4. Hvor mange gravide har haft behov for, at deres fostre modtager behandling udenfor Grønland i årene 2017 frem til nu grundet akut livstruende tilstand?
5. Hvor mange af ovenstående har ønsket at blive ledsaget af en pårørende?
6. Hvor mange af ovenstående har fået afslag på at blive ledsaget af en pårørende?

(Medlem af Inatsisartut Aslak W. Jensen, Siumut)

Begrundelse:

Spørgsmålet er opstået, da der er tilfælde i Grønland, hvor gravide, der bliver sendt til Danmark uden ledsager, har fået af vide, at der skal være en ledsager til stede, før man vil operere.

Derfor er det vigtigt for mig, at afklarer, ovennævnte spørgsmål.

Jeg ønsker at modtage svar inden for 10 arbejdsdage.